

Oponentský posudek na bakalářskou práci Adama Turka Situacionismus

Předkládaná práce si klade za cíl sledovat vývoj situacionismu a zasadit jej do dobového kontextu, přičemž chce zvážit vliv tohoto hnutí/směru na události roku 1968. Za metodu dosažení cíle volí kritickou analýzu literárních pramenů a jejich komparaci. **Cíle práce považuji za splněné částečně, metodologii považuji za vhodně zvolenou, ale nedůsledně provedenou.**

Předně je třeba ocenit nelehké a v české sociologii, včetně té urbánní, poměrně málo prozkoumané téma. Dále považuji práci za dobře strukturovanou a velmi dobře napsanou. Z hlediska odborného by si zasloužila podrobnější a důslednější práci se zdroji, místy by prospěl poznámkový aparát (přiblížení kontextu, původní znění některých textů apod.). Některá tvrzení (s.9. situacionisté odsuzují kulturní revoluci v Číně; s. 12 by zasloužila lepší pojednání a kritické zhodnocení situacionistických empirických výzkumů – s.16; nejasná je v textu souvislost mezi španělskou revolucí v roce 1936 a situacionisty autor by ji měl doložit, stejně jako tvrzení, že Marx „nesnesl v Internacionále opozici“, s. 17). Taktéž tam, kde se mluví o vlivu tehdejší francouzské filosofie, zasloužilo by to přesné citace a komentáře autora (dobrým materiálem by byl nejspíše Henri Lefebvre, *La critique de la vie quotidienne*). Zkrátka, opravdové zasazení do dobového kontextu obnáší poměrně mravenčí práci, která by však posuzovanou práci učinila mnohem přínosnější. Na této úrovni by snad ani nevadilo, že autor pracuje téměř výhradně s překlady situacionistů.

Z hlediska metody vidím v práci bohužel jen náznaky sociologické analýzy literárních pramenů, kterou autor ani nijak detailně nepopisuje. Letmé kritické zhodnocení díla lze nalézt alespoň na s. 26-27 a 34. Vzhledem k tomu, že má jít o hlavní metodu práce to nepovažuji za dostatečné. Zcela neuspokojivě je doložena a argumentována kapitola o vlivu situacionistů na rok 1968. Škoda také je, že není přesně doloženo v závěru zmíněné „silné umělecko-aktivistické hnutí, mající na svědomí i některé vysoce kontroverzní a nepřehlédnutelné činy“ (s. 39).

Práce má poměrně dobře stanovený cíl a odpovídající metodu, leč autorovi se po této cestě nepodařilo dojít, byť některé jeho postřehy a perspektivy ukazují, že schopnosti k tomu má. Práci doporučuji k obhajobě se známkou **velmi dobře**, podmíněnou zejména tím, že u obhajoby ukáže, jak by se taková kritická sociologická analýza literárních pramenů dala provést.

V Praze dne 4.9. 2012

Mgr. Jan Sládek